

NEVOLJE – NAŠA ŠANSA

Mario Dučić,
prosinac 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„U svemu trpimo nevolje, ali nismo u tjeskobi; ne znamo kamo bismo se okrenuli, ali ne očajavamo; progone nas, ali nismo ostavljeni u pogibli; obaraju nas na zemlju, ali nismo uništeni. Mi uvijek i svuda na svom tijelu nosimo smrtne patnje Isusove, da se na našem tijelu očituje i život Isusov.“
(2 Korinćanima 4:8-10)

Današnji moderni vjernici na zapadu jednostavno ne vole čuti niti osjetiti na svojoj koži nevolje, patnje i boli. Na nevolje često gledaju kao na nešto kao negativno, nebiblijsko i dijabolično, pokušavajući na sve moguće načine izbjeći teške okolnosti

ili se moliti Bogu da ih što prije riješi teških okolnosti. Neki ne vjeruju da je Božja volja da se čovjek nađe u teškim okolnostima i nevoljama samo zato što su je Kristu. Svakako, razumno je reći da postoje razne nevolje. Nije svaka nevolja dana izravno od Gospodina. Neke nevolje i teške okolnosti mogu doći radi loših životnih odluka, neke mogu doći kao duhovni napad, ali kako god bilo, vjerujem da je Bog uvijek s nama u

✱ Nije svaka nevolja dana izravno od Gospodina. Neke nevolje i teške okolnosti mogu doći radi loših životnih odluka, neke mogu doći kao duhovni napad, ali vjerujem da je Bog uvijek s nama u svakoj nevolji sa željom da proslavi svoju snagu kroz nas.

svakoj nevolji sa željom da proslavi svoju snagu kroz nas.

Pismo nam kaže da bez prestanka molimo i da u svakoj prilici zahvaljujemo. Čak i kada smo u neprilici: „Bez prestanka molite! U svakoj prilici zahvaljujte, jer je to za vas volja Božja u Kristu Isusu.“ (1 Solunjanima 5:17-18) Pavao nas je suočio s jednom neosporivom činjenicom s kojom se često borimo – da su nevolje naša sudbina i da ih se ne možemo riješiti sve dok smo ovdje na zemlji. Nevolje ne možemo za ovog života izbjeći i to moramo razumijeti i prihvatiti. Ako ne prihvatimo nevolje i kušnje kao sastavni dio svog života na zemlji, živjet ćemo u kršćanskoj iluziji u kojoj su se našli mnogi kršćani i, posljedično tome, maknuli od Isusa Krista.

Konačno, nitko nam nije obećao kada smo došli Kristu, da će nas on osloboditi od svih nevolja i problema ovdje na zemlji. Ustvari on to nikada nije rekao, osim što je obećao da će biti s nama „sve do svršetka svijeta.“ Vjerujem da je lažno evanđelje mira, prosperiteta i zemljskih ugoda mnoge vjernike odvelo u razočaranje i lažne iluzije zbog čega su mnogi posustali od vjere i ak-

✦ Nitko nam nije obećao kada smo došli Kristu, da će nas on osloboditi od svih nevolja i problema ovdje na zemlji. Ustvari on to nikada nije rekao, osim što je obećao da će biti s nama „sve do svršetka svijeta.“

tivnog služenja. To je ujedno cilj i razlog ove poruke: da pojasni kako su nevolje sastavni život svakog vjernika. Umjesto bježanja od njih u lažne iluzije koje mogu biti pogubne, u konačnici, za naš život, nevolje možemo iskoristiti kao Bogom danu mogućnost i šansu za duhovno sazrijevanje, jačanje našeg nutarnjeg čovjeka te srčanije služenje Kristu i drugima oko nas.

1. NEVOLJE SU NORMALNA POJAVA KOD SVAKOG PREDANOG VJERNIKA.

Ono što želim isprva reći da su nevolje normalna pojava kod svakog predanog vjernika. Ne znači da ako je vjernik predan i vjeran da će time automatski izbjeći životne nevolje.

Apostol Pavao je dobar primjer predanog vjernika, ali vidimo da ga Bog, unatoč njegovom predanju i pozivu koji je imao, nije poštedito nevolja i teških okolnosti. Ustvari prilikom obraćenja, sam Gospodin mu je rekao da će mu pokazati koliko treba pretrpjeti za njegovo ime. (Djela apostolska 9:16) Grčka riječ koja je upotrebljena za „pretrpjeti“ je pascho, a ukazuje na iskustvo zlih stvari, odnosno patnji.

Ustvari, opis njegovog života je sljedeći: „u svemu trpi nevolje; ne zna kamo bi se okrenuo; progone ga, obaraju na zemlju; uvijek i svuda na svom tijelu nosi smrtno patnje Isusove.“ Zanimljivo, zar ne? Ako smo iskreni prema sebi, mislim da bi se mnogi od nas mogli prepoznati u ovim riječima. Još bitnije je da imamo pozitivan stav u vezi nevolja i odbacimo lažno vjerovanje koje nas

često i baca u očaj zato što tvrdi da nevolje nisu normalna pojava kod predanih vjernika.

Žalosno je da vjernici nakon nekog vremena otpadnu od Krista ili više ne žele služiti njemu i drugima jer nisu nevolje iskoristili kao šansu već su se, umjesto na Boga, u vremenima nevolja usredotočili na bol i teške okolnosti. U svojoj su glavi mnogi kršćani stvorili film iz kojega ne mogu izaći jer su neprestano usredotočeni na svoju snagu i trenutne nevolje. To je jedan od glavnih razloga zašto mnogi odustaju – stvoren je negativan stav jer su živjeli životom takve vjere u kojoj su uvjerali sebe da na ovom svijetu, ako su s Isusom, ne moraju podnositi nikakve nevolje i teške okolnosti. Uvjeran sam da će kroz ovo krizno vrijeme, mnogi vjernici radi takvog krivog uvjerenja i propovijedanja jednostavno otpasti od Gospodina i povući se u sebe i svoje sebične svjetove, jer nisu prihvatili činjenicu da su nevolje kod kršćana normalna pojava.

Apostol Pavao ne samo da je podijelio svoje iskustvo nevolja s Korinćanima, već je i vjernicima u Solunu rekao da su one uobičajena pojava kod svakog vjernika. Rekao je ovako: „Sami, naime, znate da su one naša sudbina, jer kad smo bili kod vas, više smo vam puta unaprijed govorili da će nam trebati podnositi nevolje, baš kao što se dogodilo i kao što znate.“ (1 Soluljanima 3:4) Neki kršćani u Solunu okrenuli su se u nevoljama Bogu u nadi da će izbjeći patnje na zemlji. Apostol Pavao ih je podsjećao da Bog to nikada nikome nije obećao, osim što je rekao da će dati snagu vjernicima da prođu kroz nevolje. Ne zaboravimo da

kršćanski život uvijek uključuje poslušnost, bez obzira na nevolje i poteškoće.

Isus je isto tako govorio o nevoljama i progonstvima kao sastavnom dijelu života svakog predanog vjernika: „Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas!“ (Matej 5:11-12)

Kroz nevolje su prošli mnogi predani vjernici; počevši od Abrahama do današnjih vjernika. Ustvari vjernici kroz cijelo Pismo, kao i vjernici danas, prolaze kroz nevolje, progonstva i teške okolnosti. Moramo se pomiriti i prihvatiti činjenicu da su nevolje sastavni dio kršćanskog života, ako želimo duhovno rasti te služiti njemu i drugima. To je stvar koja se neće promijeniti sve do ponovog dolaska našega Gospodina Isusa Krista.

Osobno sam zabrinut za mnoge kršćane koji su započeli svoj odnos s Isusom u nadi da će ih on trenutno osloboditi od

✦ Apostol Pavao je dobar primjer predanog vjernika, ali vidimo da ga Bog, unatoč njegovom predanju i pozivu koji je imao, nije poštedio nevolja i teških okolnosti. Ustvari prilikom obraćenja, sam Gospodin mu je rekao da će mu pokazati koliko treba pretrpjeti za njegovo ime.

svih nevolja i pritisaka na zemlji te im dati uspjeh u svemu što god radili. Naravno, kada dođemo njemu, on nas oslobađa od mnogih stvari i čini život mnogo lakšim te u nekim područjima i uspješnijim, što ne znači nužno da će nas on zaštititi od svih životnih problema i nevolja na zemlji. Vjerujem da pogrešno vjerovanje kako nevolje nisu sastavni dio kršćanskog života, uzrokuje kod mnogih ljudi povlačenje od Isusa i crkve. Život u iluziji se mnogima raspada prilikom prve veće kušnje, jer nisu bili pripremljeni na realnost postojanja nevolja.

Dakle, bez obzira jesmo li, ili nismo predani vjernici, nevolje mogu biti i jesu sastavni dio kršćanskog života od kojih nitko ne može pobjeći.

2. NEVOLJE SU PRILIKA DA OJAČAMO UNUTARNJEG ČOVJEKA

„Mi uvijek i svuda na svom tijelu nosimo smrtne patnje Isusove, da se na našem tijelu očituje i život Isusov.“ (2 Korinćanima 4:10)

Na nevolje uvijek trebamo gledati kao na

✦ **Moramo se pomiriti i prihvatiti činjenicu da su nevolje sastavni dio kršćanskog života, ako želimo duhovno rasti te služiti njemu i drugima. To je stvar koja se neće promijeniti sve do ponovog dolaska našega Gospodina Isusa Krista.**

priliku da ojačamo našeg nutarnjeg čovjeka. Nutarnji čovjek nije izvanjski čovjek. Naša tjelesna razmišljanja su često ovakva: kada govorimo da se trebamo ojačati tada često mislimo na povećanje svote novca na našem računu, jačanju tijela raznim tjelovježbama i vitaminima, pojačavanjem svog voznog parka sa što jačim, većim i sigurnijim autom (sa što više zračnih jastuka radi osjećaja sigurnosti). U današnjim poimanjima, ojačati znači postati vlasnik nekretnine, ojačati znači okupiti oko sebe ljude s vezama i pozicijama, ojačati znači sakupiti što više diploma i titula i tome slično.

Naš problem je što mnogi kršćani danas žive na tjelesan način. Time ne podrazumijevam nužno da žive u otvorenom grijehu, već da su mnogi pristupili kršćanstvu i vjeri radi pogrešnih razloga i motiva. Mnogi žele da im Krist učini život boljim, da im Krist pomogne u poslovnom uspjehu i ostalome. Mnogi od Krista očekuju da se on ne- prestano brine i čini čuda te ih tetoši. Iako u svim tim elementima ima nešto istine, to je pogrešno evanđelje kojemu mnogi danas pristupaju i padaju na prvom testu vjere koji u većini slučajeva dolazi kroz jednu određenu ili više zemaljskih nevolja.

No, kako se Krist uopće može proslaviti i očitovati svoju snagu kroz nas, ako mi na spomen prve nevolje i problema bježimo i povlačimo se od njega, crkve i odnosa ili pak lomimo sile tame bez da dopuštamo da se na našem tijelu očituju Kristove patnje? Umjesto da ojačamo nutarnjeg čovjeka i iskoristimo priliku, mi se ogorčimo ili usredotočimo na neku bol koju nam je nanjela teška okolnost

ili neka druga osoba te radi toga stanemo na sredini puta kojeg Bog ima za nas prepuštajući se tijelu i svjetovnim užiticima.

Pavlova želja je bila da Korinćane i sve nas usredotoči na nešto mnogo veće nego stvari koje su oko nas. Mi smo toliko vezani, volimo ovaj svijet i razne ugone ovoga svijeta da nemamo baš veliku želju biti s Gospodinom i služiti mu na ovom svijetu. Ustvari mi želimo da on nama služi i učini ovaj svijet ljepšim za nas. Zato naši životi tako izgledaju. Naše ponašanje, naš fokus i usmjerenost naše snage govori da mi ne živimo u području vjere već u području gledanja. Zato mnogi kršćani danas ne mogu srčano izjaviti da su na zemlji tuđinci jer su vezani za ovozemaljske stvari i o njima često ovisi njihovo raspoloženje i djelovanje. Zato je vrlo bitno da na nevolje ne gledamo kao nešto negativno već iskoristimo šansu i rastemo u Gospodinu! Često se jedino kroz nevolje može vidjeti što je u nama i na čemu stojimo kada nam je teško. Ustvari, Pavao je Efežanima naglasio nutarnjeg, a ne vanjskog čovjeka kada je rekao: „Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu u nutarnjega čovjeka, da Krist stanuje u vašim srcima po vjeri“ (Efežanima 3:16-17)

Ne moramo kriti i biti abnormalni kada se nađemo usred kušnje i nevolja ili se pak neprirodno smijati, „proklamirati“ vjeru i praviti kao da se ništa s nama ne dešava – to je onda licemjerno i drugima ne pokazuje stvarnu sliku kršćanstva. Nevolje i kušnje su šansa da se testira naša vjera koja je dragocjenija od svega drugoga na ovoj zemlji. Pavao je rekao da mu se uporno želi svidjeti,

„bilo da ostaje, bilo da odlazi“. Rekao je da nam se svima treba pojaviti pred „sudom Kristovim“ (2 Korinćanima 5:10) i zato je dobro iskoristiti takvu priliku kada se naša vjera kuša, a ne žaliti u teškim okolnostima.

Na kraju krajeva što nam koristi više novaca na računu, bolji auto ili veća plaća, ako izgubimo svoju vjeru u Gospodina? Ako se odmaknemo od njega i njegovih planova koje ima za nas? Apostol Petar je rekao da je vjera dragocjenija od zlata, jer ako prestanemo vjerovati, nema tog zlata koje nas može spasiti u onaj dan: „Zato ćete klicati od radosti, iako se jedan čas – ako to mora biti – budete ožalostili raznim kušnjama, da se vrijednost vaše vjere, dragocjenija od propadljivog zlata koje se kuša u vatri, pokaže na hvalu, slavu i čast u času kad se objavi Isus Krist.“ (1 Petrova 1:6-7)

3. U NEVOLJAMA NE MORAMO MALAKSATI JER IMAMO NADU U VJEČNU SLAVU.

„Zato ne malaksavamo. Naprotiv, ako

★ Kako se Krist uopće može proslaviti i očitovati svoju snagu kroz nas, ako mi na spomen prve nevolje i problema bježimo i povlačimo se od njega, crkve i odnosa ili pak lomimo sile tame bez da dopuštamo da se na našem tijelu očituju Kristove patnje?

se i raspada naš vanjski čovjek, ipak se naš unutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan. Usitinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu, nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo je vječno.“ (2 Korinćanima 4:16-18)

Često kada dođu nevolje, malaksavam o odnosno gubimo srčanost, želju i snagu da nastavimo sa životom i stvarima koje Bog ima za nas. Zašto je to tako? Zato što se ne krećemo u području vjere, već u području gledanja! Kada okolnosti nisu dobre oko nas, ako se ne krećemo u području vjere odnosno pouzdanja u Gospodina, počinjemo zaključivati stvari na tjelesan i zemaljski način jer imamo pogrešno razumijevanje vrijednosti. Ako stavimo vrijednost na ovozemljske stvari, onda u trenutku urušavanja savršenih okolnosti i osjećaja sigurnosti koje nam daju ovozemljske stvari, mi ćemo se automatski srušiti, malaksati te odustati od hoda s Isusom.

✦ Naše ponašanje, naš fokus i usmjerenost naše snage govori da mi ne živimo u području vjere već u području gledanja. Zato mnogi kršćani danas ne mogu srčano izjaviti da su na zemlji tuđinci jer su vezani za ovozemljske stvari i o njima često ovisi njihovo raspoloženje i djelovanje.

Razlog tome je naša pogrešna slika o njemu i kršćanstvu. Smatrati kako nam ON uvijek mora osigurati dobre i sretne stvari, život bez patnji i boli na zemlji je apsurd.

Ipak, Pavao je mogao imati snagu unatoč teškim okolnostima i nije malaksao jer nije smjerao na vidljivo, već na nevidljivo, odnosno smjerao je na ono što nije prolazno: „...nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo je vječno.“ (2 Korinćanima 4:18) Pavao nije bio usredotočen na teške okolnosti i stvari koje su se eventualno raspadale kao, primjerice, njegov izvanjski čovjek koji je vjerojatno već bio kamenovan, bičevan, gladan, izmoren, izdan i žedan. Unatoč tome imao je snagu i nije posustao jer je znao da mu kratkotrajna i mala ovozemljska nevolja donosi buduću veliku vječnu slavu. O tome više govori u sljedećem poglavlju kada izjavljuje kako „uzdiše i vruće čezne da bude obučen u nebeski stan“ (2 Korinćanima 5:2) ili kada pak kaže da je uvijek pun pouzdanja i da više voli otići iz ovog tijela i vratiti se Gospodinu (2 Korinćanima 5:8).

Pavao nije gledao na okolnosti oko sebe kao vodilju svojih osjećaja i djelovanja prema Bogu i drugima. Ne, on je iskoristio nevolje kako bi ojačao svog unutarnjeg čovjeka te nastavio dalje fokusirajući se na vječnost i vjeru, a ne na trenutne boli i patnje. Nije crpio snagu kroz boli, već je razvio snagu unutarnjeg čovjeka po Svetom Duhu. To ga je vodilo i nije posustao. Njegova upornost je ostavila trag na mnogima koji sada čitaju njegove poslanice. Slično je

Rock Gospel Koncert BEZ KOMPROMISA

UZ PRIGODNI PROGRAM

Crkva cjelovitog evanđelja, Branimirova 11, Zgb
T 01 4920 726 | cce@cce.hr | www.cce.hr
20. prosinca 2009. | 18 sati | ulaznica za dvoje
_ donosiocu ulaznice na dar Novi Zavjet
_ organizirana dječja radionica

bilo i u životu Abrahama, našeg oca vjere za koga Pismo kaže da nije gledao na okolnosti već je išao naprijed u vjeri protiv svake nade, oslonjen na Gospodina, a ne na okolnosti oko njega koje nisu bile lagane: „Abraham protiv svake nade, oslonjen na Nadu, povjerova, da tako postane »ocem mnogih naroda«, prema onom što je rečeno: »Takvo će biti tvoje potomstvo«“. (Rimljanima 4:18)

Apostol Pavao je znao da patnje sadašnjeg vremena nisu bile dostojne usredotočenosti na bol i teške okolnosti u usporedbi sa slavom koja će se objaviti u njemu jednog dana: „Držim, doista, da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.“ (Rimljanima 8:18)

Zato nikada nemojmo dopustiti da nas nevolja, kriticizam ili bol odmaknu od posla kojeg Bog ima za nas! Vrijeme nevolja je vrijeme kada možemo obnoviti svoje predanje

i služenje Kristu. To je vrijeme kada se možemo usredotočiti na vječnost, jer naša slabost u nevoljama omogućuje sili Kristova uskrsnuća da nas osnaži u tim trenucima.

Zato ne gubimo srčanost, nemojmo malaksati. Iako se nevolje i teške okolnosti, nužno, ne moraju brzo promijeniti, naš stav i služenje mogu biti drugačiji i uvijek napredovati. Sada u svjetlu razumijevanja nevolja možemo razumjeti zašto je Pavao

★ Pavao nije gledao na okolnosti oko sebe kao vodilju svojih osjećaja i djelovanja prema Bogu i drugima. Ne, on je iskoristio nevolje kako bi ojačao svog nutarnjeg čovjeka te nastavio dalje fokusirajući se na vječnost i vjeru, a ne na trenutne boli i patnje.

mogao pobjedonosno reći: „U svemu trpimo nevolje, ali nismo u tjeskobi; ne znamo kamo bismo se okrenuli, ali ne očajavamo; progone nas, ali nismo ostavljeni u pogibli; obaraju nas na zemlju, ali nismo uništeni.“ (2 Korinćanima 4:8-9)

Drugima riječima, ne moramo se praviti da nemamo nevolja, one će biti i dalje oko nas, u većoj ili manjoj mjeri jer živimo na nesavršenoj zemlji. Situacije mogu biti obarajuće, ali radi našeg hoda u vjeri, radi naše usredotočenosti na Isusa i vječnu buduću slavu, uvijek ćemo ići dalje iz slave u slavu, iz pobjede u pobjedu. Nećemo morati odustajati i povlačiti se od Isusa i drugih ljudi kojima služimo.

Ako se usredotočimo na vječnost, imat ćemo više snage i srčanosti. Tada ćemo moći zajedno s Pavlom reći da nas nitko i ništa ne može rastaviti od ljubavi Kristove: „Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? »Zbog tebe – stoji pisano – ubijaju nas cijeli dan; drže nas kao ovce određene za klanje.« Ali u

svemu ovom sjajno pobjeđujemo po onome koji nas je ljubio.“ (Rimljanima 8:35-37)

„Nek se pokrenu planine i potresu brijegi, al se ljubav moja neće odmać od tebe, niti će se pokolebati moj Savez mira, kaže Jahve koji ti se smilovao.“ (Izaija 54:10)

★ Vrijeme nevolja je vrijeme kada možemo obnoviti svoje predanje i služenje Kristu. To je vrijeme kada se možemo usredotočiti na vječnost, jer naša slabost u nevoljama omogućuje sili Kristova uskrsnuća da nas osnaži u tim trenucima. Zato ne gubimo srčanost, nemojmo malaksati. Iako se nevolje i teške okolnosti, nužno, ne moraju brzo promjeniti, naš stav i služenje mogu biti drugačiji i uvijek napredovati.

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".